

El Venerable
Servent de Déu **JOSEMARÍA**
ESCRIVÁ DE BALAGUER
Fundador de l'Opus Dei

VICE-POSTULACIÓ DE L'OPUS DEI A ESPANYA. Diego de León, 14. 28006 Madrid

Aquest FULL INFORMATIU es publica amb censura eclesiàstica de la Congregació per a les Causes dels Sants.

Monsenyor Josemaría Escrivá de Balaguer nasqué a Barbastre (Espanya) el 9 de gener de 1902. Rebé l'ordenació sacerdotal a Saragossa el 28 de març de 1925.

El 2 d'octubre de 1928, a Madrid, fundà per inspiració divina l'Opus Dei, que ha obert als fidels un nou camí de santificació enmig del món, a través de l'exercici del treball professional ordinari i en l'acompliment dels propis deures personals, familiars i socials, essent així, en tots els ambients, ferment d'intensa vida cristiana. El 14 de febrer de 1930, el Venerable Josemaría Escrivá va entendre, amb la gràcia de Déu, que l'Opus Dei havia de desenvolupar també el seu apostolat entre les dones; i el 14 de febrer de 1943 fundà la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, inseparablement unida a l'Opus Dei. L'Opus Dei rebé l'aprovació definitiva de la Santa Seu el 16 de juny de 1950; i el 28 de novembre de 1982 fou erigit com a Prelatura personal, que era la forma jurídica desitjada i prevista pel Venerable Josemaría Escrivá.

Amb oració i penitència constants, amb l'exercici heroic de totes les virtuts, amb amorosa dedicació i infatigable sol·licitud envers totes les ànimes, i amb una donació contínua i incondicionada a la Voluntat de Déu, Mons. Josemaría Escrivá ha impulsat i guiat l'expansió de l'Opus Dei per tot el món. Quan va retre la seva ànima a Déu, l'Opus Dei estava ja estès pels cinc continents, i comptava amb més de 60.000 membres de 80 nacionalitats, al servei de l'Església, amb el mateix esperit de plena unió i veneració al Papa i als Bisbes, que va viure sempre el Venerable Servent de Déu Josemaría Escrivá.

La Santa Missa era l'arrel i el centre de la seva vida interior. El sentit pregon de la seva filiació divina, mantingut en una contínua presència de Déu U i Tri, el duia a cercar en tot la identificació més completa amb Jesucrist, a tenir una devoció tendra i forta a la Mare de Déu i a Sant Josep, a un tracte habitual i confiat amb els Sants Àngels Custodis, i a ésser sembrador de pau i d'alegria per tots els camins de la terra.

Mons. Escrivá de Balaguer havia ofert la seva vida, repetides vegades, per l'Església i pel Pontífex Romà. El Senyor acollí aquest oferiment, i Mons. Escrivá lliurà santament la seva ànima a Déu, a Roma, el 26 de juny de 1975, a la seva cambra de treball.

El seu cos reposa a la Cripta de l'Església Prelatícia de Santa Maria de la Pau -viale Bruno Buozzi 75, Roma-, acompanyat contínuament per l'oració i per l'agraïment de les seves filles i dels seus fills, i de persones incomputables, les quals, atretes per l'exemple i els ensenyaments del Fundador de l'Opus Dei, s'han acostat a Déu. La causa de canonització de Monsenyor Escrivá fou instruïda a Roma el 19 de febrer de 1981. El Sant Pare Joan Pau II declarà el 9 d'abril de 1990 l'heroïcitat de les virtuts cristianes del Venerable Servent de Déu.

Portada: *El Venerable Josemaría Escrivá a La Lloma, València (Espanya), 14-XI-1972.*

Aprovat un Miracle del Venerable Josemaría Escrivá de Balaguer

El dia 6 de juliol, a les 12,40 hores, en presència del Sant Pare, ha tingut lloc la lectura pública del decret que sanciona el caràcter miraculós d'una curació atribuïda a la intercessió del Venerable Josemaría Escrivá de Balaguer, Fundador de l'Opus Dei. El Sant Pare, davant nombrosos cardenals, bisbes i prelats de la Congregació per a les Causes dels Sants, ha aprovat formalment les conclusions de l'examen mèdic i teològic realitzat per la Congregació sobre el cas prodigiós. També ha intervingut en la cerimònia, que s'ha realitzat al Palau Apostòlic, S. E. Mons. Álvaro del Portillo, Bisbe Prelat de l'Opus Dei.

El miracle aprovat consisteix en la curació sobtada, perfecta i permanent de Sor Concepción Boullón Rubio, una carmelita de la Caritat de 70 anys, d'una malaltia el diagnòstic de la qual la Consulta Mèdica de la Congregació per a les Causes dels Sants ha fixat com una *Lipocalcinogranulomatosi tumoral amb localitzacions múltiples doloroses i invalidants, amb volum màxim d'una taronja a l'espatlla esquerra; estat caquètic en pacient amb úlcera gàstrica i hèrnia de hiat complicada per una greu anèmia hipocròmica.*

S'ha fet així un altre pas endavant molt important en la Causa del Fundador de l'Opus Dei. En dirigir les nostres oracions més fervoroses al Senyor perquè es digni elevar el seu Servent a la glòria dels altars, li agraïm de tot cor els innombrables favors que, per mitjà de la seva intercessió, està concedint a mans plenes arreu del món.

La difusió de la devoció privada del Venerable Josemaría Escrivá de Balaguer ja constitueix, com afirma el decret pontifici sobre l'heroïcitat de virtuts, una autèntica manifestació de devoció popular. El decret sobre el miracle esmenta *desenes de milers de favors, espirituals i materials, alguns dels quals palesament extraordinaris, que s'atribueixen al Fundador de l'Opus Dei i que confirmen el seu poder d'intercessió davant Déu.*

A la Postulació de l'Opus Dei es guarden més de 75.000 relacions firmades, procedents de tot el món, de gràcies obtingudes per la intercessió del Venerable Josemaría Escrivá. En dos volums que sumen en total 1.200 pàgines, la Postulació ha recollit la documentació de 20 curacions més atribuïdes al Fundador de l'Opus Dei i declarades científicament inexplicables pels especialistes.

Decret pontifici

Decret pontifici pel qual es reconeix un miracle atribuït al Venerable Servent de Déu Josemaría Escrivá de Balaguer

El Venerable Josemaría Escrivá de Balaguer va néixer a Barbastre (Espanya) el 9 de gener de 1902. El seu carisma eclesial específic consisteix en la vigorosa proclamació de la radicalitat de la vocació baptismal com a vocació a la santedat. El 2 d'octubre de 1928, mogut per Déu, va fundar l'Opus Dei; poc temps després, el 14 de febrer de 1930, va entendre, amb la gràcia de Déu, que l'Opus Dei també

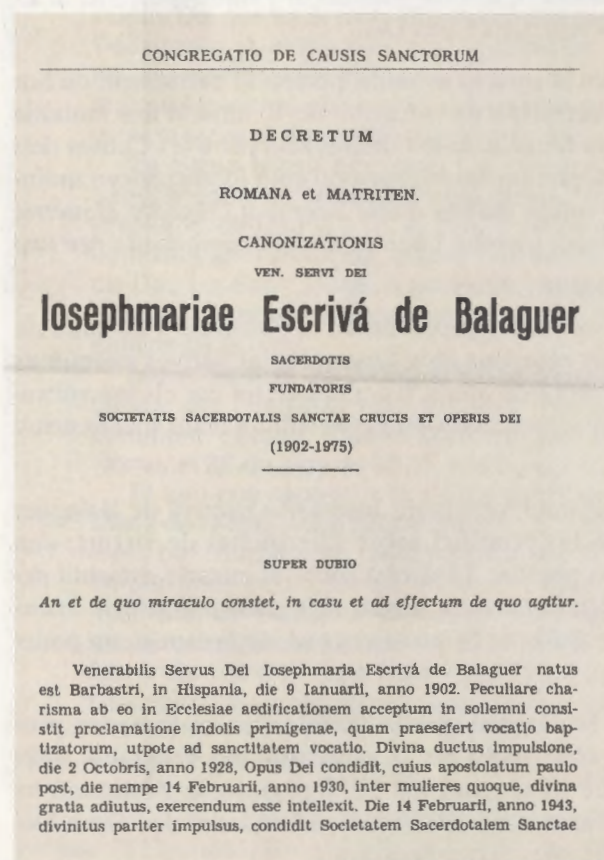
havia de desenvolupar el seu apostolat entre les dones, i, el 14 de febrer de 1943, també mogut per Déu, va fundar la Societat Sacerdotal de la Santa Creu. S'obria, d'aquesta manera, per als fidels de totes les condicions —sacerdots i laics, homes i dones de totes les classes socials—, un vast camí de santificació enmig del món, sense necessitat de canviar d'estat, en l'exercici del treball professional i en l'acompliment amorós dels deures ordinaris. Després d'haver dirigit amb un zel infatigable la difusió de l'Opus Dei en els cinc continents, Mons. Escrivá de Balaguer va entregar pietosament la seva ànima a Déu el 26 de juny de 1975, a Roma, voltat d'una notòria fama de santedat.

En els fruits extraordinaris que el seu missatge, plasmat en una realitat pastoral

sòlida i orgànica, ha suscitat en totes les latituds, el Senyor li va concedir contemplar l'admirable fecunditat salvífica que s'enclou en la recerca d'una plena unió amb Crist en les activitats ordinàries, en ordre a la cristianització *ab intra* del món.

Quan va morir, innumbrables veus es van elevar en tots els països per donar testimoniatge de l'heroisme del qual havia donat proves durant tota la seva vida. Complertes totes les prescripcions jurídiques, el 9 d'abril de 1990, el Sant Pare Joan Pau II es va dignar a emanar el Decret sobre l'exercici heroic de les virtuts del Servent de Déu.

Desenes de milers de favors, espirituals i materials, alguns, d'una manera ben patent, extraordinaris, van venir a confirmar, de seguida, l'extensió de la seva fama de santedat i el seu poder d'intercessió davant Déu. Entre les curacions prodigioses que se li atribueixen, destaca la de Sor Concepción Boullón Rubio, Carmelita de la Caritat, de 70 anys: quan es trobava a les portes de la mort, una nit de juny de 1976, com a resultat de les invocacions dirigides al Servent de Déu, va curar d'una manera repentina, i amb efecte total i permanent, d'una malaltia el diagnòstic de la qual ha estat fixat per la Consulta Mèdica de la Congregació de les Causes dels Sants com una *Lipocalcinogranulomatosi tumoral en subjecte de raça blanca amb localitzacions múltiples doloroses i invalidants, amb volum*

El Sant Pare, S.E.R. Card. Eduardo Martínez Somalo i el Prelat del Opus Dei, S.E.R. Mons. Álvaro del Portillo, el 6 de juliol de 1991, després de la lectura del Decret.

6 de juliol de 1991. Després de la lectura del Decret del miracle atribuït a la intercessió del Venerable Josemaría Escrivá.

màxim d'una taronja a l'espatlla esquerra. A aquesta malaltia s'hi afegia una patologia concomitant, diagnosticada per la Consulta Mèdica en els següents termes: *Estat caquètic en pacient amb úlcera gàstrica i hèrnia de hiatus complicada per una greu anèmia hipocròmica*. En el moment de desaparèixer les tumefaccions, aquesta segona malaltia va millorar, també d'una manera immediata i inexplicable, fins a desaparèixer definitivament. La mateixa Consulta ha establert que el pronòstic era greument infaust *quoad vitam i quoad valetudinem*.

Sobre aquesta curació prodigiosa es va instruir a la Cúria Arquebisbal de Madrid, del 21 de gener al 3 d'abril de 1982, un Procés Cognicional, que va rebre el decret de validesa de la Congregació per a les Causes dels Sants el 20 de novembre de 1984.

D'acord amb el que està prescrit pel dret, el cas es va sotmetre primerament a l'examen de la ja citada Consulta Mèdica, que, en la reunió del 30 de juny de 1990, va concloure unànimement que la curació de Sor Concepción Boullón Rubio no és explicable per causes naturals.

L'estudi de la curació va passar després a la discussió teològica: en un primer moment, al Congrés Peculiar dels Consultors Teòlegs, que es va celebrar el 14 de juliol de 1990 sota la direcció del Rvdm. Mons. Antonio Petti, Promotor General de la Fe; després, el 18 de juny de 1991, a la Congregació Ordinària de Cardenals i Bisbes, reunida al Palau Apostòlic, on va actuar com a Ponent l'Emm. i Rvdm. Card. Edouard Gagnon. Els dos organismes van donar resposta positiva unàni-

me a la qüestió de la consistència del miracle i de la seva atribució al Venerable Josemaría Escrivá de Balaguer.

El Summe Pontífex Joan Pau II, després d'haver rebut del Cardenal Prefecte sota-signant una detallada i fidel relació de tot el que s'acaba d'exposar, acollint i ratificant els vots de la Congregació, va ordenar que s'estengués el Decret sobre la citada curació prodigiosa.

Complerta aquesta disposició i convocats pel dia d'avui el Cardenal Prefecte, el Ponent de la Causa, l'infrascrit Secretari i altres segons costum, el Sant Pare ha declarat en presència dels assistents: *Consten les pro-*

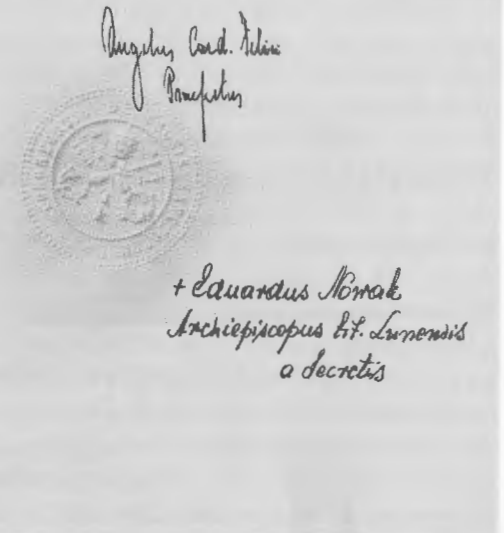
ves del miracle obrat per Déu a través de la intercessió del seu Venerable Servent Josemaría Escrivá de Balaguer, Sacerdot, Fundador de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu i de l'Opus Dei; és a dir, de la curació instantània, perfecta i permanent de Sor Concepción Boullón Rubio, Carmelita de la Caritat, de lipocalcinogranulomatosi tumoral en subjecte de raça blanca amb localitzacions múltiples doloroses i invalidants, amb volum màxim d'una taronja a l'espatlla esquerra; i d'estat caquètic en pacient amb úlcera gàstrica i hèrnia de hiatus complicada per una greu anèmia hipocròmica.

El Sant Pare ha disposat que aquest Decret es faci públic i sigui inclòs a les actes de la Congregació per a les Causes dels Sants.

Donat a Roma, el 6 de juliol de 1991.

Voluit autem Sanctitas Sua ut hoc decretum publici iuris fieret et in acta Congregationis de Causis Sanctorum referretur.

Datum Romae, die 6 mensis Iulii A. D. 1991.

ANGELUS Card. FELICI, Praefectus

L+S

Eduardus Nowak, Archiep. tit. de Lucensis, a Secretis

Curació Miraculosa

Sor Concepción Boullón Rubio va néixer a Burbáguena (Teruel) el 23 de gener de 1906. El 1929 va professar a la Congregació de les Carmelites de la Caritat, fundada el segle passat per Santa Joaquina de Vedruna per a l'ensenyament i la labor assistencial. Les religioses que vivien amb ella al Convent de San Lorenzo de El Escorial, prop de Madrid, recorden, amb edificació, les seves virtuts. Sor Pilar Prieto destaca *el seu esperit de conformitat amb la voluntat de Déu, especialment davant el sofriment físic; considerava el dolor com una manifestació de la voluntat de Déu i, per tant, com una manera de servir-lo.*

Aquesta al·lusió al dolor no és gratuïta, perquè durant uns quants anys Sor Concepción es va veure afligida per diverses malalties que la van posar, la primavera de 1976, en perill de mort immediata.

El primer motiu d'alarma s'havia manifestat el 1972, amb l'aparició d'unes molèsties gàstriques agudes i persistents. Després, a finals de 1974, van aparèixer unes formacions tumorals molt doloroses a l'espatlla esquerra, al peu esquerre i al dit polze de la mà dreta. En poc temps, aquests tumors van adquirir un volum considerable: el de l'espatlla, per exemple, tenia la mida d'una taronja. La immobilitat, l'insomni i uns dolors molt intensos van dur a la malalta a un estat de completa prostració. Entre els elements que les altres religioses han destacat del progressiu empitjorament de la malalta, sobresurten les referències a les freqüents hemorràgies i a la pèrdua de pes de la Germana, que va passar de 82 kg a 42: *Sor Concepción semblava un cadàver, afirmen.*

Paral·lelament al desenvolupament dels tumors, es va accelerar l'empitjorament de la patologia gàstrica: van ésser detectades una hèrnia de hiatus i una úlcera gàstrica que causava abundants hemorràgies. Les dues patologies eren independents l'una de l'altra, però l'agreujament que la concurrència

Sor Concepción Boullón Rubio després de la miraculosa curació.

de les dues provocava en l'estat general de la pacient feia excessivament perillosa una eventual intervenció quirúrgica a l'estómac. El dictamen mèdic era clar: *No era possible de cap manera realitzar aquest tipus de tractament, pel seu mal estat general.*

Cap a mitjan juny de 1976, Sor Concepción semblava que ja estava en fase terminal. Els metges havien pronosticat un desenllaç fatal a curt termini. *L'estat general de la malalta era cada vegada pitjor, el procés digestiu seguia una evolució alarmant, i els processos tumorals li produïen enorme dolor i estat general de caquèxia.* La Superiora, Sor Leandra Herranz, recorda el dictamen d'un dels metges de la Comunitat: *Em va dir que no la molestéssim, que teníem Germana per poc temps.*

L'examen histològic d'una mostra biòptica, efectuat amb les tècniques més avançades, va permetre un diagnòstic precís: lipocalcinosi tumoral. Es tracta d'una malaltia poc freqüent, d'etiologia poc coneguda encara. Pròpiament no es tracta d'un procés neoplàsic, però l'experiència clínica ha demostrat que l'única teràpia vàlida contra aquests tumors és l'extirpació quirúrgica.

Els especialistes reconeixen unànimement que el pronòstic mortal a curt termini —conseqüència de l'acumulació d'aquestes dolències— formulat pels metges que atenien Sor Concepción era exacte. El Prof. Ortiz de Landázuri ha escrit: *Aquestes masses tumorals no només no eren innòcues per a la pacient, sinó que repercutien molt negativament en el seu estat general. Es tractava d'un quadre que seguia una evolució perillosíssima per a la vida de la pacient.*

Esperant la mort, considerada ja imminent, no se li va aplicar cap tractament, només algun analgèsic *en dosis moderades* i amb una resposta *molt pobre*, segons declara el metge de capçalera, Dr. José Wangüemert.

Sor Concepción no va resar mai per la seva curació. Aquest detall exclou una possible influència psicològica inconscient en la curació. Un dels metges va afirmar després: *L'abandonament en Déu de Sor Concepción era tal, que no desitjava conscientment la seva millora. Creia sincerament que Déu Nostre Senyor li demanava l'ofertament d'aquell estat dolorós i l'acceptava amb la màxima conformitat.*

A aquesta actitud de la malalta corresponia la de les altres religioses del Convent, com recorda Sor Pilar Prieto: *A la Comunitat tampoc ens sentíem inclinades a demanar la seva curació, perquè era tal el tremp de la Germana Concha i la seva conformitat a la voluntat de Déu, que ens edificava amb el seu comportament.*

Van ésser les germanes de Sor Concepción les que resaven per ella, a través de la intercessió de Mons. Escrivá de Balaguer. Van començar a recórrer al Servent de Déu els últims mesos de 1975, i el recurs a la seva intercessió es va fer cada vegada més insistent, a mesura que les condicions de Sor Concepción empitjoraven. La seva germana Felisa explica: *En una altra ocasió veníem de viatge les meves dues germanes, Josefina i Carmen, i jo. I recordo que vam resar el Rosari per la nostra germana Religiosa. La nostra intenció era oferir-lo per mitjà del Servent de Déu. Recordo que aquell dia una cosina meua m'havia regalat un llibre i unes estampes del Servent de Déu. Això passaria a mitjan juny de 1976. A partir d'aquesta data, sempre que resàvem el Rosari en família, posà-*

En una tertúlia a Brafa, Barcelona, el 25 de novembre de 1972.

vem la intenció de la meva germana, per intercessió del Servent de Déu. Una altra germana diu que tots els matins resava per Sor Concepción davant d'una estampa del Fundador de l'Opus Dei, mentre feia la neteja de la casa.

Malgrat les notícies alarmants que arribaven del convent a mitjan juny de 1976, les germanes de la religiosa no es van desanimar sinó que, a l'inrevés, van intensificar les seves pregàries. I en estreta relació amb aquestes oracions, va arribar sobtadament la curació.

Durant una nit especialment agitada, la religiosa va sentir uns dolors tan aguts, que va pensar que havia arribat la seva darrera hora. El metge afirma: *Estava amb pau interior i conformada: veia que podia morir-se i oferia la vida a Déu.* Cap a les cinc de la matinada va aconseguir adormir-se. Va descansar un parell d'hores i, a les set, com que es trobava més bé, va decidir anar-se'n a dutxar: va ésser llavors que es va adonar que el tumor havia desaparegut. Encara que no es veia cap ferida, Sor Concepción va pensar que el tumor podia haver rebentat la pell, i va anar a comprovar si els llençols eren tacats. No va veure cap taca. Va decidir vestir-se, i llavors, en el moment que anava a posar-se les sabatilles, va veure que també havia desaparegut totalment, sense deixar rastre, el tumor del peu esquerre.

Els records de la Superiora, Sor Leandra Herranz, ajuden a fixar pels volts de mitjan juny de 1976 la data en què es va verificar la sorprenent desaparició dels tumors. *Encara puc concretar un fet per precisar la data de la curació: el 21 de juny de 1976 la Germana Pilar Prieto va haver d'anar al metge a fer-se una radiografia, per un cop que s'havia donat. Vaig dir que l'acompanyés Sor Concepción. Això indica que llavors ja estava curada.*

La curació va ésser absolutament sobtada, fins el punt que, immediatament després de la desaparició dels tumors, Sor Concepción no sols es va trobar en condicions de llevar-se i anar a la dutxa, sinó que va assistir a Missa amb totes les Germanes. Fins i tot va sortir, al cap de pocs dies, a acompanyar una altra religiosa al radiòleg. En resum, en molt poc temps va passar d'estar en agonia a fer vida pràcticament normal. Les altres religioses recorden que ja el mateix matí en què varen desaparèixer els tumors, ella deia que es trobava molt bé.

El radiòleg va quedar sorprès, quan la va reconèixer: *Si jo fos estudiant portaria aquest cas a estudi, perquè és un cas de museu,* va exclamar. El metge de capçalera va comprovar la curació, també amb estupor, pocs dies després, i va prescriure un examen radiològic: *En aquestes làmines crida l'atenció la total desaparició de la massa tumoral.* Ulteriors sèries de radiografies van confirmar que la curació era total, com testimonia el Dr. Wangüemert: *En radiografies realitzades posteriorment, de mans, peus i espatlla, no s'apreciava cap tumoració, ni cap imatge radiològica que ni tan sols recordi les tumoracions sofertes l'any 1975.*

Simultàniament a la curació dels tumors, es va verificar una progressiva desaparició de les molèsties gàstriques que Sor Concepción havia patit des de 1972: van cessar de repent les hemorràgies, el procés d'anèmia va començar a normalitzar-se i a les radiografies no s'hi apreciaven senyals d'úlcera gàstrica. El Prof. Ortiz de Landázuri ha declarat: *Des d'aquella nit del mes de juny de 1976, l'evolució de la malalta va continuar també d'una manera sorprenent.*

Durant una tertúlia a Brafa, Barcelona, el 22 de novembre de 1972.

Roma, 26 de març de 1970.

Després de la desaparició de les tumoracions, van anar cedint les molèsties digestives i va millorar l'estat general de la malalta. El radiòleg testimonia explícitament la desaparició de l'úlcera: *L'últim control radiològic que he pres de Sor Concepción va ésser explorant el seu estómac, el 22 d'octubre de 1977. No hi havia rastre d'úlcera gàstrica.*

Els perits mèdics que la van visitar el 1982, durant el procés canònic, van deixar constància que la curació havia estat completa i que en tot aquell temps la malaltia no s'havia tornat a manifestar: *Sor Concepción Boullón Rubio es troba absolutament curada.*

La Sra. María del Pilar López Boullón, neboda seva, va poder comprovar personalment la ràpida millora de Sor Concepción: *Em recordo que pel Nadal de 1976, va estar a casa meua i fins i tot menjava xoriço i se li posava bé. Aquell mateix Nadal vaig tenir un fill i Sor Concepción es va oferir per fer els treballs de casa, amb la feina que donaven els altres quatre fills que tenia; i ella ajudava la meua mare en tot, i es trobava bé.*

Pels metges, no hi ha cap dubte que, des del punt de vista científic, la curació és inexplicable, tal com va testimoniar el radiòleg: *Tots els metges que coneixíem el cas, vam quedar sorpresos sense trobar explicació científica que justificués la seva curació. Això mateix va afirmar el metge de capçalera: No és mèdicament explicable la desaparició tan sobtada, i sense cap teràpia, dels tumors descrits.*

Durant el Procés del miracle, el Tribunal va encarregar a dos especialistes la tasca de verificar que la curació havia estat completa, i aquests van declarar: *No té cap interpretació científica, ni consta en la literatura mèdica disponible, una evolució clínica en aquest sentit.* Els experts de la Congregació per a les

Causes dels Sants tampoc tenen cap dubte: *La lipocalcinosi tumoral és una malaltia que no és curable sense intervenció quirúrgica.*

D'altra banda, els metges han reconegut que la simultània normalització de les dolències gàstriques no és un fet natural: "En una nit de juny del 1976 van desaparèixer de sobte les tumoracions calcificades de duresa ferma diagnosticades com a lipocalcinosi tumoral. Des d'aleshores, es va produir un canvi espectacular entre la seva greu situació i la seva salut clínica, sense causa farmacològica o d'altre tipus, fent, des de llavors, una vida normal. Tant la desaparició sobtada de les tumoracions com la immediata millora general no són explicables científicament." Pels especialistes de la Congregació per a les Causes dels Sants, *no es pot atribuir la curació de cap de les dues patologies al tractament terapèutic, ni mèdic ni quirúrgic. Per aquesta raó, per la rapidesa de la curació i per la permanència dels seus efectes, no es pot trobar una explicació lògica natural. D'acord amb els nostres coneixements científics, la curació ha de considerar-se inexplicable.*

Des del primer moment, Sor Concepción ha tingut la certesa que en ella s'havia obrat un miracle, i que aquest miracle era degut a la intercessió de Mons. Escrivá de Balaguer. Quaranta anys abans, un cosí seu li havia demanat que pregués per l'Opus Dei, i des d'aquell moment ho havia fet amb regularitat. Sor Concepción va considerar que el favor obtingut era *una resposta a tot el que ella havia resat per l'Opus Dei en els darrers quaranta anys.* Sor Leandra Herranz i Sor Pilar Prieto han declarat: *La Germana Concha mai va tenir cap dubte sobre això: per ella, allò era cosa de Déu. Des de l'extraordinària curació de la seva malaltia, que totes atribuïm a la intercessió del Servent de Déu Mons. Josemaría Escrivá de Balaguer, ella pensava que si Déu li havia perllongat la vida, per la intercessió del Servent de Déu, era perquè el servís més i se santificués plenament.*

Sor Concepción Boullón Rubio va morir el 22 de novembre de 1988, a l'edat de 82 anys, a causa d'una nefroesclerosi i una urèmia crònica. Havien passat més de 12 anys des de la prodigiosa curació de la malaltia que l'havia dut fins a les portes de la mort. Els metges han descartat que la causa de la seva defunció pugui ser relacionada amb l'afecció de la qual va guarir miraculosament.

Amb una camperola, el juny de 1970 (Mèxic).

Ens escriuen

NO TENIEN POSTULANTS

Hi ha una gran devoció al Venerable Josemaría Escrivá en el convent de monges Trinitàries, a Concepció (Xile). Tot va començar quan un historiador amic meu va fer un treball sobre la història de l'arribada a Xile d'aquesta congregació. Un cop acabada una entrevista amb la superiora del convent, li va regalar una estampa amb l'oració per a la devoció privada a Mons. Escrivá. Al cap de poc temps, el meu amic hi va tornar i la superiora li va explicar com n'era de miraculós el Venerable Josemaría Escrivá, ja que havia acudit a la seva intercessió per demanar vocacions -no tenien postulants des de feia bastants anys- i de manera sorprenent, en pocs dies en van arribar quatre. Des d'aquell moment, a una hora fixa, totes les monges del convent li resen l'oració de l'estampa.

Walter Luchsinger, Xile, 15-VI-1990

EL PAS DEFINITIU

A causa de ressentiments per la mort injusta del seu germà, executat al final de la guerra civil espanyola, el meu pare vivia totalment apartat de l'Església. Durant tots aquests anys, no he gosat parlar-li, per por, de la necessitat de confessar-se, rebre els Sagraments i tornar al si de la Santa Església.

A finals de febrer d'aquest any, el meu pare es va posar malalt; li van diagnosticar càncer de pulmó i el metge li va donar molt poc temps de vida. Sempre demanàvem a Déu per ell, però ara, davant de la imminència del final de la seva vida, vàrem intensificar les nostres oracions, demanant al Senyor, per intercessió de Monsenyor Escrivá de Balaguer, la conversió del meu pare i la seva tornada a la fe, a l'Església i als Sagraments.

El dia 10 de març vaig rebre de manera clara el valor que em mancava i la ferma decisió de parlar-li. La seva resposta immediata fou que el visités un sacerdot per parlar-hi. El dia 11 va venir el sacerdot, que el va confessar, li va donar la Comunió i li va administrar la Unció dels malalts.

Durant els nou dies que va durar la seva vida, no va deixar ni un sol instant de tenir fortament agafat a la mà un santer. El dia 21 va morir ple de pau interior, pau que perdura a tota la família; per això estic segur, amb una certesa absoluta, que gràcies a la intercessió de Monsenyor Escrivá de Balaguer, el meu pare ha fet el pas definitiu d'aquesta vida a l'eterna en gràcia de Déu i que és al cel.

J.A.G., Terrassa (Espanya), 25-III-1990

ERA PROTESTANT

Tinc un amic que distribueix molts Fulls informatius sobre l'Opus Dei entre parents i amics. A un dels seus cosins li va arribar així el Full n. 7, el va llegir i el va deixar a casa seva. Un dia el va visitar una companya d'estudis, que era protestant. Va veure el Full, en el qual hi havia una fotografia gran de Mons. Escrivá, el va agafar i se'l va emportar a casa.

El va llegir i va tornar per preguntar-li al cosí quins passos havia de fer per fer-se catòlica. La van informar que primer calia inscriure's a un curs per conèixer el catecisme de la religió catòlica, i que després podia, si tenia fe i era el seu desig, demanar el bateig. Així ho va fer.

T. N'Datchin Honoré, Yamousokro (Costa d'Ivori), 25-VIII-1990

CATORZE ANYS SON MASSA ANYS!

El meu cunyat és un home bo i complidor, encara que malauradament no es prenia gaire seriosament la seva vida espiritual i ja feia molt temps que havia abandonat les pràctiques religioses més habituals; alguna vegada fins i tot hi vaig perdre una mica la paciència en intentar fer-li veure la seva actitud equivocada.

Amb la meva germana parlava sovint d'aquests temes i jo no deixava d'encomanar-lo a Mons. Escrivá perquè la seva situació canviés. Fa poc el meu cunyat es va comprar un cotxe nou i tenia previst fer un viatge per estrenar-lo. Després de demanar ajut al Fundador de l'Opus Dei, vaig aconseguir convèncer-los perquè el viatge el fessin al Santuari de Torreciudad. Durant tot el viatge no vaig deixar de recórrer a Mons. Escrivá perquè el meu cunyat es decidís a confessar-se. Un cop al Santuari, fou la meva germana la primera a confessar-se. Després de tornar molt contenta i feliç, li va dir al seu marit que s'animés i baixés a la cripta de confessoris. Davant de la meva sorpresa, el meu cunyat no va posar cap resistència i jo el vaig acompanyar. Va fer una confessió llarga i al final va sortir eufòric dient: és que catorze anys són molts anys!, quin pes que m'he tret de sobre!. Allà mateix va prometre a la Mare de Déu tornar a les pràctiques religioses.

No cal dir que el viatge de tornada fou una meravella i un motiu continu d'acció de gràcies a Déu que em va concedir el que durant tant de temps he estat demanant a través de Mons. Escrivá.

V.F., Espanya, 23-VII-1990

DE LA MÀ DEL SEU MILLOR AMIC

Són moltes les vegades que persones no catòliques o no practicants s'han acostat a la fe mitjançant la devoció privada al Venerable Servent de Déu Josemaría Escrivá. Fa un any, pel juliol de 1989, una amiga meua em va comentar que una veïna seva de religió anglicana estava molt preocupada perquè no podia vendre la casa; l'havia tingut en venda més de mig any, i s'havia de traslladar a un altre estat d' Austràlia per raons familiars. Li vaig aconsellar que li ho demanés al Servent de Déu i li vaig donar una estampa. Ella, anglicana, la va mirar amb cert recel, però va comentar que li agradava la mirada del Servent de Déu. Quan vaig sentir això, li vaig donar un Full informatiu que té a la portada una fotografia semblant a la de l'estampa. Vaig saber que a les poques setmanes, pels voltants del 26 de juny, va vendre la casa i es va traslladar a la ciutat d'Adelaide.

La meua amiga, en veure que la seva veïna ho atribuïa a un favor del Servent de Déu, li va donar com a regal de viatge el llibre Camí. Des d'aquella ciutat va trucar diverses vegades demanant més literatura sobre l'Obra i, fa poc, va trucar per dir-nos que s'estava preparant per convertir-se a la religió Catòlica, ja que durant aquell any va comentar que s'havia deixat portar de la mà del seu millor amic: Josemaría. Havia resat cada dia l'oració privada i l'ajudava en tot allò que li demanava. Atribuïa a la seva intercessió el fet d'haver trobat una casa davant d'una església catòlica. Amb una gran il·lusió ens ha insistit que si l'Opus Dei va a aquella ciutat, que comptem amb ella per qualsevol cosa. Espera ser rebuda a l'Església Catòlica d'aquí a uns mesos.

A una altra amiga, que per falta de formació doctrinal i una actitud racionalista es diu a si mateixa agnòstica, li vaig donar l'estampa. No sabia com reaccionaria, perquè deia que només creia en un Ser Suprem. Va resar l'oració i quina no va ser la seva sorpresa en veure que les seves oracions han estat escoltades repetidament. Ara va a missa cada diumenge i vol regularitzar el seu matrimoni.

Magdalena Femenia, Killara (Austràlia), 3-VI-1990

UNA FEINETA PER A MONS. ESCRIVÁ

Vaig anar a veure la meva nora l'endemà que ella hagués tingut una nena. Hi havia altres persones que jo no coneixia, segurament coneguts d'ella. El meu fill servia el te i les pastes quan va sorgir una conversa molt agradable. De cop i volta una senyora, que com després es va saber, no era catòlica, va preguntar quan seria el bateig de la petita. Jo no hagués gosat preguntar-ho perquè ells no practiquen. La meva nora va dir que la fe en el pecat original li semblava una ximpleria. I ja no es va parlar més del tema. Dins del meu cor vaig sentir una gran pena.

A la nit, a casa, vaig resar l'oració per a la devoció privada a Mons. Escrivá. I la primera vegada que vaig assistir a un matí de recés, li vaig explicar a N. la meva preocupació. Aquesta em va dir que l'assumpte era una *feineta* per a Mons. Escrivá, que ell se n'encarregaria i, si podia ser, com més aviat millor. Aquesta expressió em va semblar una mica tosca, però al capdavant vaig deixar que Mons. Escrivá posés *mans a l'obra*.

Unes setmanes després em va trucar el meu fill per convidar-me al bateig de la petita. Estic molt agraïda a Déu perquè Mons. Escrivá ha escoltat la meva pregària.

E.G.V., Amsterdam (Holanda), 19-X-1990

ES VA RECUPERAR DEL COMA

El 3 de març de 1989, el meu fill Pietro, un noi molt eficaç i dinàmic, va tenir un greu accident automobilístic, provocat per la inconsciència d'un pirata de la carretera que després d'haver-lo atropellat va fugir deixant-lo estès a terra. Amb un cotxe, que es va aturar per ajudar-lo, el van traslladar a l'Hospital de Desio, on els metges van dir que, a causa de l'extrema gravetat en què es trobava, no podien intervenir-lo perquè se salvés. Va ser per això que van decidir traslladar-lo al centre de reanimació de Legnano, on li diagnosticaren estat de coma causat per un traumatisme cranial i diverses fractures. El van ingressar a la unitat de vigilància intensiva sense que donés senyals de vida. El mantenien amb vida artificialment i s'esperava que es morís en qualsevol moment.

Quan més gran era la desesperació, la meva germana em suggerí que pregués intensament a Mons. Escrivá i va col·locar una estampa del fundador de l'Opus Dei al coixí del meu fill perquè intercedís davant el Senyor per la curació de Pietro.

Després de cinc llargs mesos sense cap variació important, es va despertar amb gran sorpresa de l'equip mèdic, i va aconseguir a poc a poc una condició de vigília normal amb autonomia respiratòria. Avui, després de molts tractaments, pot caminar lentament i comença a parlar, meravellant els metges per la seva rapidesa en la recuperació de les condicions psico-físiques. Tota la família està molt agraïda i segueix pregant per la gràcia concedida al meu fill que era mort i ha tornat a la vida.

De Mastro Pasqua, Bari (Italia), 1990

MITJANÇANT MONS. ESCRIVÁ

He rebut dos favors mitjançant Mons. Escrivá de Balaguer. Primer, el meu fill gran estava separat de la seva esposa per culpa de l'alcohol. Ara viuen junts i l'alcohol està controlat.

També em trobo molt millor d'una artritis que pateixo des de fa molts anys, i espero continuar millorant amb la intercessió de Mons. Escrivá de Balaguer.

Envio un gir postal amb la quantitat de 20.00 \$ per ajudar en qualsevol cosa. Enviïn-me algunes estampetes. Dono moltes gràcies a Déu.

R.M.J., Cidra (Puerto Rico), 16-I-1990

FINAL FELIÇ DE DOS EMBARASSOS

Hem perdut els nostres dos fills alhora -dos nens de cinc i tres anys- a conseqüència d'una inexplicable i intractable encefalitis. Pocs mesos després, les nostres esperances es van destrossar per culpa d'un avortament. La confiança va tornar al cap de poc temps amb un nou embaràs. De tota manera, aquest va estar amenaçat per diverses causes: perill d'avortament en el sisè mes, valors de glucèmia -detectats a la mare per primera vegada- per sobre del que és normal i risc de part prematur quatre setmanes abans de la data. Al cap i a la fi -tot i que es podia veure que el cordó umbilical tenia un nus-, el nen va venir al món sense problemes! Després del part vàrem saber que un conegut nostre, metge, havia demanat sovint la intercessió del Servent de Déu Josemaría Escrivá de Balaguer perquè tot acabés bé. Fins aleshores no havíem sentit parlar ni de l'Opus Dei, ni d'aquest sacerdot sant.

Fa poques setmanes va arribar a bon terme un altre embaràs: aquesta vegada hem acudit nosaltres des de bon començament a la intercessió del Servent de Déu. Junta-ment amb el metge que és conegut nostre, estem convençuts que el bon final dels dos embarassos s'ha d'atribuir a la intercessió de Josemaría Escrivá. Estem molt agraïts a Déu i molt contents.

J. W., Weinitzen (Àustria), 1988

UNA CONVERSIÓ

Una amiga, junt amb les seves dues filles, feia dos anys que recorria a la intercessió del Venerable Josemaría Escrivá, demanant amb molta fe i confiança la conversió del seu marit. Ell havia nascut a Escòcia i no havia rebut mai formació religiosa, ni tan sols havia estat batejat. Malgrat això, sempre ha facilitat a la meva amiga tot el necessari perquè eduqués les seves filles en la religió catòlica i ha col·laborat amb generositat a la dotació d'alguns oratoris i a altres iniciatives apostòliques. Per l'agost d'aquest any se'n van anar de vacances a Miami. Des d'allà em va trucar per dir-me que al seu marit li havien detectat un tumor maligne a l'estómac i que li donaven sis mesos de vida. A més de calmar-la, la vaig animar perquè demanés amb més intensitat la intercessió de Mons. Escrivá per la conversió i curació del seu home. També li vaig dir que parlés amb ell de la possibilitat de ser batejat.

A Miami, els metges l'informaren que, per la gravetat del cas, no podien aplicar-li cap mena de tractament. Un cop a Caracas, el seu estat físic ha esdevingut més crític, i el 10 d'octubre el van hospitalitzar amb una hemorràgia. La meva amiga em va demanar que fes arribar un sacerdot, ja que el seu marit havia decidit batejar-se.

Després de superar diversos entrebancs: trànsit, pluges i esglésies tancades, vaig aconseguir un sacerdot. L'home de la meva amiga va voler quedar-se sol amb ella i el sacerdot. Més tard ens van explicar que havia estat batejat i que havia rebut la Unció dels Malalts. Era totalment conscient. Ens va sobtar que sabés el Parenostre i que comentés -amb molta pau- que estava en mans de Déu.

Penso que és una conversió aconseguida per la intercessió del Venerable Servent de Déu Josemaría Escrivá de Balaguer. Tant la seva família com jo mateixa continuem resant perquè, si és per a tota la glòria de Déu, recuperi la salut.

Adelina Mayorca, Veneçuela, 11-X-1990

Els originals d'aquests relats, amb els noms i les adreces dels qui escriuen, es conserven a l'Arxiu de la Postulació de la Causa.

Camí. “Mons. Escrivá de Balaguer ha escrit alguna cosa més que una obra mestra: va escriure traient inspiració del seu cor, i també arriben al cor els breus paràgrafs que formen *Camí...*” (“L'Osservatore Romano”, 24-III-1950). La primera edició d'aquest llibre és de 1934, amb el títol de *Consideraciones Espirituales*. Ara ja n'hi ha 250 edicions, en 39 idiomes, i 3.668.594 exemplars.

Sant Rosari. Llibre de meditacions sobre cadascun dels quinze misteris de la vida de Crist que es contempen quan es resa el Sant Rosari. La primera edició també és de 1934. Des d'aleshores se n'han fet 93 edicions, en 18 idiomes, i 605.369 exemplars.

Converses. En *Converses amb Mons. Escrivá de Balaguer*, el Fundador de l'Opus Dei contesta per escrit les preguntes formulades per diversos diaris i revistes de diferents països. La primera edició és de 1968. Se n'han publicat 48, en 8 idiomes, i 313.820 exemplars.

És Crist que passa. El llibre recull algunes homilies que ofereixen una profunda i suggestiva exposició de la doctrina i de la vida cristiana. Pròleg de Mons. Álvaro del Portillo, actual Prelat de l'Opus Dei. La primera edició és de març de 1973. Ja n'han aparegut 65 edicions, en 11 idiomes, i 393.961 exemplars.

Amics de Déu. Recopilació de 18 homilies més, en les quals l'autor pren les virtuts cristianes com el fil conductor del seu entranyable col·loqui filial amb Déu. Pròleg de Mons. Álvaro del Portillo. Es va publicar el 1977 i actualment n'hi ha 42 edicions, en 7 idiomes, i 296.531 exemplars.

La Abadesa de Las Huelgas. Un penetrant estudi teològic-jurídic, a partir de les fonts i documents originals, del cas extraordinari de jurisdicció quasi-episcopal per part de l'abadessa del famós monestir de Burgos. La primera edició es va publicar el 1944. La segona és de 1974. I el 1988 se'n va fer una altra.

Via Crucis. Conseqüència de la freqüent contemplació que Mons. Escrivá feia de les escenes de la Passió del Senyor. La primera edició es va publicar el febrer de 1981. Se n'han fet 48 edicions, en 11 idiomes, i 324.559 exemplars.

Solc. “Com *Camí (...)*, *Solc* és fruit de la vida interior i de l'experiència d'ànimes de Mons. Escrivá” (Del pròleg de Mons. Álvaro del Portillo). La primera edició va sortir l'octubre de 1986. Se n'han fet 31 edicions, en 9 idiomes, i 301.587 exemplars.

Forja. L'última obra publicada, *Forja*, “és un llibre de foc, la lectura i meditació del qual poden portar moltes ànimes a la forja de l'Amor diví, i encendre-les en afanys de santedat i apostolat, perquè aquest era el desig de Mons. Escrivá” (Del pròleg de Mons. Álvaro del Portillo). La primera edició es va publicar l'octubre de 1987. Se n'han fet 21 edicions, en 7 idiomes, i 262.657 exemplars.

Amar a la Iglesia. És una col·lecció de quatre homilies sobre la missió sobrenatural de l'Església, el sacerdoci i la fidelitat del cristià a l'Esposa de Crist. N'han sortit 7 edicions, en 4 idiomes, i 25.077 exemplars.

(Comandes a les llibreries)

ORACIÓ

per a la devoció privada

Oh Déu, que concedireu al vostre servent Josemaría, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor; digneu-vos gloriificar el vostre servent Josemaría, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano. . . (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIIIè., declarem que amb aquest *Full informatiu* en res no es pretén prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica, i que aquesta oració no té cap finalitat de culte públic.

Agraïm les nombroses cartes que ens arriben. Són testimoni de la devoció privada amb la qual tantes persones, a tot el món, resen a Déu Nostre Senyor, posant com a intercessor Mons. Escrivá de Balaguer. En aquest *Full informatiu* només reproduïm, per exigències d'espai, paràgrafs d'algunes que expliquen fets importants o anècdotes senzilles.

També agraïm -davant la impossibilitat de fer-ho nominalment- les almoines que ens envien per col·laborar en les despeses d'edició i distribució d'aquest *Full informatiu*, i per ajudar en el desenvolupament de les obres apostòliques promogudes per l'amor a les ànimes de Mons. Escrivá de Balaguer.

Aquest *Full informatiu* es distribueix gratuïtament. Aquells que vulguin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició i distribució d'aquest *Full informatiu*, poden enviar els donatius a la *Vicepostulació del Opus Dei en España*, mitjançant gir postal o bé transferència al c/c. número 882000-9 del Banc Bilbao Vizcaya, Agència Urbana del carrer Velázquez, 97, 28006 Madrid.

Agraïrem als nostres lectors que ens remetin els noms i adreces de les persones a les quals es pensi que els agradaria rebre aquest *Full informatiu* o estampes amb l'oració per a la devoció privada.

ANY 1991